

El pensament no dorm

EVA NARANJO I ESTAÑOL

Un sonet és la mida justa per dir-ho tot d'una sola cosa. Escriure'ls és una tasca arriscada, un exercici de destil·lació lenta i acurada, espiritual. Salvador Sunyer ens proposa un itinerari que ens permet endinsar-nos en una visió polièdrica del nostre temps i de tots nosaltres.

Els *Sonets de sotavent* ens parlen de la terra, de la set, de la gana, de la llibertat, la informàtica i la mort, dels desvalguts, d'un Déu just i proper, de l'amor, la ràbia, la nostàlgia, dels forasters, d'Internet, de la justícia, la gent senzilla, de l'esperança, l'insomni, la por... En el seu recorregut per sentiments i preocupacions, per llocs compartits o desconeguts encara, l'autor ens ofereix una geografia d'emocions obertes com ferides o dolces com la mel, retallades per la seva mirada atenta, sensible, honesta i valenta.

Podem anar al seu costat per la Catedral, el pont de Pedra, el pla dels

Socs i les Pedreres, les escales de la Pera, per un pla de Salt que ja només existeix en el record i en alguns escrits. Mentre el seguim, el nostre món s'enriqueix, s'expandeix, s'omple.

Podem gaudir de delicades elegies (*Sempre ens diem adéu, A Maria Lluïsa Vilagran*), descripcions de somnis, insomnis i matinades (*Somnis, Nocturn*), acurades descripcions (*Res és perdut, L'altre món, Aquesta nit, A poc a poc, Malaltia*)... Els *Sonets de sotavent* ens obren una porta a una mesura diferent, creada per la força i la perseverança d'una persona amb moltes coses a dir.

Llegir Salvador Sunyer ens permet navegar per un calidoscopi de descripcions, metàfores i frases precises com el tall d'un ganivet: «sempre segant tot esperant el batre», «carrers topazi i places de jaspí verge i cru», «res no és perdut i tot està per fer», «ara els herois se m'han tornat formigues», «els boscos se'n van. L'eremat no cessa», «llescar el matí», «fer-los forts i savis i senzills»...

SALVADOR SUNYER I AIMERIC

Sonets de sotavent

Pròleg de Mariàngela Vilallonga.
Biblioteca Fundació Valvi.
Girona, 2009. 124 pàgines.

LLUÍS MOLINAS

Costa Brava plató de cinema

Brau Edicions.
Girona, 2009. 200 pàgines.

Una reedició, més completa i il·lustrada amb cartells antics de cinema, d'una obra que recull informació i anècdotes dels rodatges que van tenir com a escenari la Costa Brava. Molinas, cinèfil i home de teatre, hi ha afegit un capítol sobre els teatres dels pobles del litoral.

IOLANDA BATALLÉ

La memòria de les formigues

Amsterdam Llibres.
Barcelona, 2009. 259 pàgines.

Primera novel·la d'aquesta periodista barcelonina que va treballar uns anys al *Diari de Girona*. Joana, la protagonista, recorda la seva infantesa, la seva joventut i els seus primers anys de vida en parella. Una mirada femenina sobre el món.

Els *Sonets de sotavent* són una bona companyia. Propicien la lectura intel·ligent i assossegada, amb fugides al diccionari per tornar a gaudir de paraules tan belles com *afraus* ('espai que hi ha entre dos arbres dues plantes, o entre dues fileres de plantes en un camp'), *torsimany*, *vagít*, *ilota* ('serf d'Esparta, persona desposseïda dels drets de ciutadà, reduïda a l'últim grau d'abjecció'), *gaiato*, *calicant* ('arbut de fulles vellutades per sota i grans flors vermelles'), *marfonia*, *salteri* i tantes altres (cadascú les seves).

Tot plegat ens permet endinsar-nos en la profunditat d'una llengua catalana escrita i viscuda amb força, amb compromís, des de dins.

Un calidoscopi de metàfores, una geografia d'emocions